

Згадаємо працю відомого західного мислителя Л. Фуллера «Мораль права» у якій серед іншого йдеться про неможливість існування аморального права [4]. Тому в діяльності органів правопорядку професійна етика має бути невід'ємною складовою їх діяльності.

Наступний важливий аспект професійного відбору майбутніх працівників органів правопорядку – психологічний. Навряд чи необхідно додатково аргументувати важливість психологічної стійкості працівників Національної поліції (і певною мірою майбутніх правоохоронців, зокрема, маємо на увазі психологічну готовність до виконання службових завдань в умовах воєнного стану).

З психологічним аспектом пов'язаний і патріотичний: йдеться про бажання кандидата на навчання та подальшу службу в органах правопорядку «служити Українському народові... поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави» [5]. І в цьому контексті варто згадати наведені вище повідомлення у засобах масової інформації окремих працівників Національної поліції. Наголосимо, що важливим аспектом патріотичного контексту професійного відбору є мовний. Кандидат на службу в органи правопорядку, як і працівник, не може не поважати українську мову, повинен використовувати саме українську мову в своїй службовій діяльності. Усвідомлення значення державної мови є фактором інтеграції українського суспільства та українського державотворення. «Українська мова є невіддільним атрибутом української державності, що зберігає свою історичну спадкоємність від давньокіївської доби. Українська мова – доконечна умова (*conditio sine qua non*) державності України та її соборності. <...> тому будь-які зазіхання на юридичний статус української мови як державної на території України неприпустимі, оскільки порушують конституційний лад держави, загрожують національній безпеці та самому існуванню державності України» [6] вказав Конституційний Суд України в одному з своїх рішень.

Отже, серед загальнотеоретичних аспектів професійного відбору працівників органів правопорядку, особливе значення відіграють деонтологічний, психологічний та патріотичний, які тісно між собою пов'язані та є підґрунтям формування у майбутнього правоохоронця спеціальних компетентностей та в подальшому ефективного виконання своїх повноважень.

Список використаних джерел:

1. «Поліцейські»-втікачі повернулися у звільнений Чернігів. URL https://bastion.tv/policejski-vtikachi-povernulisya-u-zvilnenij-chernigiv_n46695
2. Опубліковано список поліцейських, які перейшли на бік окупантів у Маріуполі. URL: <https://glavcom.ua/country/incidents/opublikovano-spisok-policeyskih-yaki-pereyshli-na-bik-okupantiv-u-maripouli-850515.html>
3. Справа «Ушаков та Ушакова проти України». (Заява № 10705/12). URL https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_a89#Text
4. Фуллер Лон Л. Мораль права / пер. з англ. Н. Комарова. Київ: Сфера, 1999. 232 с.
5. Про Національну поліцію. Закон України від 2 липня 2015 року. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>
6. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 14 липня 2021 року № 1-п/2021. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v001p710-21#Text>

Завітовський Олег Дмитрович
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВВЕДЕННЯ ВОЄННОГО СТАНУ

В Україні воєнний стан визначається як особливий правовий режим, що вводиться у разі загрози національній безпеці. Саме у зв'язку з цим, 24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України на території держави було введено воєнний стан.

Це нерідко створює загострення оперативної обстановки, в якій доводиться діяти працівникам Національної поліції, вирішуючи при цьому відповідні завдання по підтриманню правопорядку. У таких умовах перед поліцейськими повстають додаткові задачі, різко зростає обсяг роботи, виникає необхідність особливої організації служби та покладається велика відповідальність.

Актуальність дослідження базується на необхідності гармонізації нормативно-правового та організаційно-тактичного забезпечення службово-бойової діяльності в боротьбі зі злочинністю та відсутністю належного теоретико-методологічного й науково-прикладного підґрунтя під час запровадження в державі воєнного стану.

Загальні проблеми службово-бойової діяльності знайшли широке відображення у вітчизняній правовій

науці, а саме у роботах О.М. Бандурки, І.П. Голосніченка, О.Ф. Долженкова, Р.А. Калюжного, В.К. Колпакова, В.М. Комарницького, В.В. Конопльова, О.В. Копана, В.А. Ліпкана, В.І. Олефіра, О.І. Остапенка, В.П. Петкова, Х.П. Ярмачі, О.Н. Ярмиша та інших. Проблеми професійної підготовки працівників правоохоронних органів в свою чергу висвітлювалися у вітчизняних працях М.І. Ануфрієва, В.Г. Бабенка, С.С. Бутова, Г.І. Васильєва, І.П. Загорка, В.І. Пліска, Б.Б. Шаповалова та інш.

Поліцейські підрозділи мають слідкувати за всіма правопорушеннями, що скоюються в межах адміністративно-територіальної одиниці [1, с. 39].

Службово-бойова діяльність працівників Національної поліції полягає у спеціальних, профілактичних, охоронних, режимних, захисних, ізоляційно-обмежувальних заходах і діях, що ведуться під керівництвом центрального органу виконавчої влади з метою забезпечення громадської безпеки та охорони громадського порядку під час проведення спеціальних операцій та за надзвичайних ситуацій соціально-політичного, надзвичайного та техногенного характеру. Невід'ємними аспектами службово-бойової діяльності були й залишаються: бойове (оперативне), матеріально-технічне, морально-виховне забезпечення, а також внутрішня (з іншими галузевими службами й підрозділами поліції, Національною гвардією) та зовнішня взаємодія (з компетентними підрозділами Служби безпеки України, Управління державної охорони України, Державної митної служби України тощо). Від рівня всебічного забезпечення службово-бойової діяльності цілком залежить ефективність і результативність заходів, що вживаються в межах компетенції працівниками зазначених підрозділів щодо забезпечення громадської безпеки та охорони публічного порядку.

З давніх часів професійна діяльність щодо профілактики та боротьби зі злочинністю спиралась на спеціальні знання, що обумовило необхідністю постійної професійної підготовки правоохоронців, вдосконалення їх вмінь і навичок до виконання своїх службових обов'язків.

Оволодіння знаннями, уміннями і навиками, постійне удосконалення професійної майстерності є службовим обов'язком всього рядового і начальницького складу ОВС [2, с. 3].

На даному етапі виникає проблема в комплексному дослідженні теоретичних та практичних проблем організаційно-правового забезпечення службово-бойової діяльності працівників Національної поліції, практична значимість якої полягає у вирішенні низки проблем прикладного характеру, пов'язаних із вдосконаленням законодавства, а також у розробці практичних рекомендацій щодо критеріїв підвищення професійної майстерності працівників, задіяних до охорони громадського порядку та боротьби зі злочинністю в умовах воєнного стану.

Список використаних джерел:

1. Герасимов А., Токар А., Завітовський О. Історичний аспект розвитку теорії «розбитих вікон» та основні проблеми й переваги її впровадження в правоохоронну систему України// Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2021. № 4 (114) С. 39-45.
2. Ременець О.І., Шаповалов Б.Б. Про необхідний мінімум підготовленості для працівників міліції// Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ України. 1998. № 4. с. 70-72.

Зеленська Ірина Миколаївна

старший викладач спеціальної кафедри № 1
Інституту підготовки юридичних кадрів
для Служби безпеки України Національного
юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОКРЕМИХ ПИТАНЬ ДІЯЛЬНОСТІ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗА ЧАСІВ ВОЄННОГО СТАНУ (на прикладі роботи з кадрами)

З 24 лютого 2022 року в Україні введено воєнний стан, який триває до теперішнього часу [1]. Законом України «Про правовий режим воєнного стану» визначено зміст правового режиму воєнного стану в Україні, порядок його введення та скасування, правові засади діяльності органів державної влади, військового командування, військових адміністрацій, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій в умовах воєнного стану, гарантії прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб, зокрема і порядок утворення в населених пунктах військових адміністрацій як тимчасових державних органів.

Військові адміністрації є тимчасовими державними органами, що створюються з метою забезпечення разом із військовим командуванням запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, оборони, цивільного захисту, громадської безпеки і порядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян, і здійснюють свої повноваження протягом дії воєнного стану та 30 днів після його припинення чи